

Lesebestilling

- Du skal gjenfortelle teksten om Wilhelm Tell. Mens du leser: Hva gjør du for å huske teksten bedre?

Wilhelm Tell

I en liten by i Sveits bodde det en gang en mann som het Wilhelm Tell. Han var den beste i hele byen til å skyte med pil og bue.

I byen bodde det også en mann som het Gessler. Han var rik og mektig, men ingen snill mann. En dag satte han opp hatten sin på en pinne og sa at alle måtte hilse på hatten når de gikk forbi. Wilhelm Tell gikk forbi hatten uten å hilse. Da Gessler fikk vite det, ble han sint.

- Gå og hent sønnen din, sa han.
- Legg et eple på hodet hans. Greier du å treffe eplet med en pil, skal du slippe straff.

Tell var redd for at han skulle treffe sønnen, men han måtte gjøre som Gessler sa. Han tok to piler. Den ene puttet han under jakken. Den andre la han på buen. Tell siktet godt. Så skjøt han. Pilen gikk rett inn i eplet, og den vesle sønnen ble ikke skadd.

- Det var et godt skudd, sa Gessler.
- Men hva skulle du med den andre pilen?
- Hadde jeg truffet sønnen min, ville jeg ha skutt deg med den andre, sa Wilhelm Tell. Gessler ble rasende, og Tell ble satt i fengsel. Noen år senere klarte han å rømme.

Jeg skal kunne

- fortelle om Wilhelm Tell
- si hva jeg liker ved diktet «Vindens eplekake»
- forklare hva ordene i ordbanken betyr

Mål

Vindens eplekake

Hvem rister greinene på epletreet?
Er det vinden som skal bake eplekake igjen?
For vinden blir kanskje også sulten på kake,

lukter kanel
og får lyst på noe søtt,
herjer i treet
så eplene faller ned.

Vent!
Kan vi ikke bake kake sammen?

Sola kan varme smøret,
og jeg vet hvor melet er,
og kan finne fram sukker.
Så kan vi bake kake
og dele den med sol og skygger.
Vær så god!

Gro Dahle

Oppgaver

- 1 Tenk selv
 - a Hva synes du om det Wilhelm Tell sier og gjør? Det Gessler sier og gjør?
 - b Hva tror du sønnen til Tell tenkte da han sto med eplet på hodet?
- 2 Fortell
 - Fortell om Wilhelm Tell til en voksen.
- 3 Skriv
 - Skriv en tekst om Wilhelm Tell.
- 4 Tenk selv
 - a Hva i diktet kan vi se, høre, lukte, smake, kjenne?
 - b Hva liker du spesielt godt ved diktet?

Ordbank

herje
mektig

NÅDD
MÅLENE?
Sjekk!

Lesebestilling

- Mens du leser, *tenk*: Er denne teksten skjønnlitteratur eller en faktatekst?

❖ Trollmannens hatt

En dag fant Mummitrollet og vennene hans en høy, svart hatt. De syntes hatten var fin, og tok den med seg hjem. Det de hadde funnet, var Trollmannens hatt. Men det visste de ikke da. De visste heller ikke at heretter skulle det skje merkelige ting i Mummidalen. Ingen hadde lyst på hatten, så de brukte den til papirkurv. Etter frokosten kastet Mummitrollet eggeskallene i den nye papirkurven.

Og nå hendte det noe virkelig rart. Eggeskallene begynte å forvandles. Det er nemlig slik at når noe blir liggende lenge nok i Trollmannens hatt, så forvandles det til noe helt annet. Til hva kan man aldri vite på forhånd.

...

Eggeskallene ble liggende i hatten, og langsomt begynte de å forandre fasong. De beholdt den hvite fargen, men vokste og vokste og ble myke og ulne. En stund senere fylte de hele hatten. Så løsnet fem små runde skyer fra hattebremmen og seilte ut på verandaen, dumpet bløtt nedover trappen og ble stående stille et lite stykke over bakken.

Men Trollmannens hatt var tom.

– Sett på maken, sa Mummitrollet.

– Er det brann? spurte Snorken urolig.

Jeg skal kunne

- fortelle hva som er forskjellen på skjønnlitteratur og faktatekster
- forklare hva ordene i ordbanken betyr

Mål

Hei og hopp!

Skyene stod helt stille foran dem, uten å forandre seg, som om de ventet på et eller annet. Snorkfrøken rakte forsiktig ut den ene labben og tok på den nærmeste skydotten.
– Det er akkurat som bomull, sa hun forbauset.

De andre kom bort og kjente på den.

– Akkurat som en liten dyne, sa Sniff.

Snusmumrikken dyttet litt til en av skyene. Den gled et stykke og stanset igjen.

– Hvem er det som eier dem? spurte Sniff.

– Hvordan er de kommet inn på verandaen?

Mummitrollet ristet på hodet. – Det er det rareste jeg har vært med på, sa han. – Kanskje vi burde gå inn og hente mamma.

– Nei, nei, sa Snorkfrøken. – Vi skal undersøke dem selv. Og hun trakk en av skyene ned på bakken og glattet over den med labben.

– Så myk den er! sa Snorkfrøken.

Og i neste øyeblikk hadde hun satt seg oppå skyen og gynget fornøyd opp og ned.

– Får jeg også én! skrek Sniff og entret en annen sky.

– Hei og hopp!